

[Indenrigsministeren.]

endvidere som Tilskud til Ikke-Nødhjælpsarbejder bevilge 1 Mill. Kr., dette skete, og deraf anvendtes der kun godt 450.000 Kr.

Det synes derfor ikke, at Trangen paa *det* Tidspunkt var saa overordentlig stor. Men ved den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald er der sket det glædelige, at der er kaldt paa det kommunale Initiativ til Igangsættelse af Arbejder, og at denne Kalden er blevet hørt. Det er derfor muligt, at der nu vil blive Brug for noget større Beløb, end der den Gang var Tale om. Men jeg tror, som sagt, at Muligheden for Tilvejebringelse af disse er under Ventilation, og at disse Overvejelser og Undersøgelser ret snart vil give et Resultat.

At man nu vil lægge Beslag paa de Beløb, som gennem Motorafgiften og Motoromsætningsafgiften tilføres Kommunerne til Igangsættelse af Vejarbejder, kan maaske ikke forundre. Formaalet med denne Overføring af Skatter til Kommunerne var at bidrage til, at Kommunerne kunde bære de Byrder, de i Forvejen har, i Haab om, at det maaske ogsaa ligefrem kunde føre til direkte Lettelser i de Byrder, som de kommunale Skatteydere maa bære, hvorimod det jo ikke var Tanken, at man gennem disse Tilskud skulde give Anvisning paa at tage nye kommunale Arbejder op, og skabe nye kommunale Udgifter. At det nu foreslaas fra socialdemokratisk Side, kan i og for sig ikke undre, men jeg tror slet ikke, Situationen gør et saadant Forslag nødvendigt, ja, ikke en Gang begrundet det.

Jeg har ved tidligere Lejligheder — mit Parti ogsaa gennem en anden Ordfører — givet Udtryk for vor Stilling til Kravet om, at der skal bevilges nye Millionbeløb som Laan til Byggevirksomhed. Jeg maa gaa ud fra, at det er Meningen gennem det Forslag, vi her behandler, at ville stille til Disposition for Statsboligfonden yderligere 7 Mill. Kr. i Obligationsmasse.

Statsboligfonden, som fra 1. Oktober har standset sin Udlaansvirksomhed, blev etableret for at bidrage til en effektiv Imødegaaelse af Bolignøden, og denne kan paa ingen Maade siges at være til Stede i samme Udstrækning nu som da. Jeg føler mig overbevist om, at der er givet et godt Bidrag til dens Bekæmpelse gennem den Obligationsmasse, som er fremkommet gennem Statsboligfonden, selv om Emissionen af saa betydelige Beløb paa anden Maade har haft mindre heldig Virkning, navnlig har trykket Obligationskurserne og derigennem i ikke uvæsentlig Grad hemmet Boligbyggeriet. Saadan gaar det altid, at

kunstige Foranstaltninger, som støtter paa een Led, virker hemmende og skadende i anden Henseende, og det, som det kommer an paa, er da at veje Fordele og Skader.

Dette skete jo ogsaa, da Statsboligfonden stiftedes, og jeg tror, som sagt, at den i højere Grad har bidraget til Fremme af Boligbyggeriet, end den gennem det Tryk, som derigennem er lagt paa Obligationskurserne, har virket hemmende paa det. Men nu er denne Virksomhed altsaa afsluttet, og jeg vilde anse det for overordentlig uheldigt, om man gennem et Beløb som det, her er Tale om, paa ny kaldte denne Virksomhed til Live og gjorde det sandsynligt, at man i den kommende Tid kunde paaregne en Fortsættelse af Statsboligfondens Virksomhed, altsaa næsten kunde regne med den som en permanent Institution. Hvis det nemlig blev Tilfældet, vilde vi jo aldrig komme tilbage til svundne Tidens lykkelige Tilstande, hvor det var det private Initiativ og den private Kapital, som var Grundlaget for Boligbyggeriet.

Jeg ser meget godt, at Bortfaldet af den Stimulans, som Statsboligfondslaanene indeholdt, en Tid kan komme til at virke hemmende og navnlig maaske virke stærkt hemmende, saa længe vi lever under den nuværende Huslejeloggivning. Derfor vilde jeg ønske, at der i visse Kredse kunde fremkomme Forstaaelse af det Misforhold mellem Maal og Midler, som gennem den bestaaende Huslejeloggivning er skabt. Jeg tror, vi burde have Bestemmelser, som gradvis førte fra de nu stærkt bundne Tilstande, som stadig findes i Hovedstaden, over til de frie Tilstande, som er de eneste, der til syvende og sidst kalder det private Initiativ fuldt til Live.

Jeg har senest for ganske faa Dage siden gennem det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser hørt Bebrejdelser for det spagfærdige Forsøg, jeg for nogle Maaneder siden gjorde paa at aabne Mulighed for et Bortfald af Huslejeloggivningen og erstatte den med noget andet, derved at man ikke foretog Nyvalg af Nævnene, men det mødte jo Modstand. Jeg ved ikke, om den Tid ikke muligvis kan komme, inden vi naar 1931, da en saadan Stemning vokser op udenfor dette Hus, at Ønsket om en Overgangslovgivning kan finde et mere aabent Øre her inde, end Tilfældet hidtil har været. Jeg tror, det vilde være af overordentlig stor Betydning netop for det Boligbyggeri, som vi maa frygte vedblivende skal hemmes, hvis de nuværende Huslejetilstande opretholdes, naar denne finansierende Virksomhed fra Stats-